pallo Z; ~i suojn; ~i la foliojn de kajero; ~i robon, veston; fine la ĥirurgo ~is mian haŭton; por~aj butikaĵoj (merceraĵo). Kp stebi. ~ero. Piko, farita kun fadenhava ~ilo. ~ilo. Speciala pika instrumento por ~i, provizita ĉe unu ekstremaĵo per fendo, tra kiu oni traigas la fadenon: ne iru fadeno aniaŭ ~ilo Z (ĉio restu ĉe sia rango); en~iligi fadenon.

* Kufo. Simpla kapvesto de virino.

- *Kuglo. Malgranda peco de malmola metalo kun proksimume konusa formo, kiun oni eljetas per ĉiaj porteblaj pafiloj. ~ingo. Parto de kartoĉo konsistanta el cilindra metala ujeto, kiu entenas pulvon k en kiu alĝustiĝas la ~o.
- *Kuiri (tr.) Prepari nutraĵon, elmetante ĝin al fajro, ĝis ĝi iĝas manĝebla: ~i viandon, supon B, teon Z; ~i terpomojn sub la cindro; malmole ~ita ovo; restoracio kun bonfuma ~ado; (f) plej ~ita (kulturita, edukita) kampulo ĉiam restos krudulo Z. Kp baki, friti, rosti. ~isto. Homo, kiu profesie preparas manĝaĵon. Fuŝ~isto. Mallerta ~isto. ~ejo. Parto de la domo destinita por ~i la manĝaĵojn. ~eja, ~arta. Rilata al ~ado: ~ejaj receptoj (Kp KULINARA).
- *Kuko. Franda bakaĵo el diverspeca pasto kun sukero: lablon ornamas ne luko sed ~0 Z; de pli da suko ne malboniĝas la ~0 Z (tro da bono ne ĉagrenas); eĉ per dolĉa ~0 vi min ne allogos Z. ~ejo. Loko, kie oni bakas k vendas ~ojn, konfitaĵojn ktp. Kp konfitaĵo, bakado; pastofolia ~0. Pat~o. Krespo.
- *Kukolo. Birdo rimarkinda per tio, ke la ino metas siajn ovojn en nestojn de aliaj birdoj (cuculus). ~horloĝo. Horloĝo, entenanta artefaritan ~on, kiu sin montras por anonci la horojn per sia krio.
- *Kukumo. Veg. el fam. kukurbacoj, kies samnoma frukto, longforma k akvoplena, estas manĝebla (cucumis). ~eto. ~o, kiun oni rikoltas antaŭ maturiĝo, k kiun oni konfitas en vinagro por servi kiel spicaĵo.
- *Kukurbo. Veg. el fam. kukurbacoj, kies manĝebla frukto havas formon de granda bulo (cucurbita).
- *Kulo. Insekteto el klaso dipteroj, kies piko kaŭzas malagrablan jukadon

(culex): ~o nenion valoras, sed ĝia piko doloras Z (malgranda kaŭzo povas estigi gravan efikon. Vd егіко, кореко). ~vualo. Vualo el gazo, kiun oni metas ĉe fenestroj aŭ ĉirkaŭ litoj, por sin ŝirmi kontraŭ ~oj.

*Kulero. Unu el la manĝiloj, konsistanta el tenilo k el kava parto, ovforma aŭ ronda, per kiu oni ĉerpas fluaĵojn aŭ duonsolidajn nutraĵojn: ~o el ligno; kaf~o, sup~o (ambaŭ estas uzataj en receptoj kiel mezuro); pli allogas ~o da mielo ol da vinagro barelo Z; el malplena telero vane ĉerpas ~o Z (kontraŭ neesto ne helpas protesto).

kulio. Ĥina aŭ hinda laboristo.

kulinara Z. Rilata al kuirado k preparado de manĝaĵoj : $\sim a$ scienco k arto Z.

Kullso. Perto de teatro malantaŭ la sceno, ĉe kiu oni aranĝas la dekoraciaĵojn : (t) post la $\sim$ oj $^{\rm B}$ (nepublike, sekrete, kaŝe).

kulmino ND. 1 La plej supra punkto de staranta objekto: la ~o de arbo, luro, domo, monto. Kp supro, pinto, verto, kresto. 2 La plej alta grado, kiun io povas atingi; egeco, ekstremeco: la disvastiĝo, la emocio, la entuziasmo atingis sian ~on; altiĝi ĝis la ~o de la gloro. Kp apogeo, zenito, paroksismo. ~l (ntr). Esti ĉe sia ~o: en tiu momento ~is ĉies maltrankvilo. ~a. ~anta: tiu parolado estis la ~a punkto de la kongreso.

kulombo . Mezurunuo de elektra kvanto : unu ~o estas elektra kvanto, kiun transportas kurento de unu ampero dum unu sekundo. Vd elektraj unuoj.

*Kulpa. Intence aŭ konscie plenuminta ion riproĉindan aŭ punindan : ~a pri eraro, krimo, je forgeso; la kuracisto ne estas ~a pri la morto de la malsanulo (aŭ : ke la malsanulo mortis); ŝia fratino en ĉio estas ~a Z. ~o. Malobservo al regulo de moralo aŭ prudento : fari ~on ; kapti iun ĉe freŝa ~o ; de kiu la ~o, por tiu la puno Z (ĉiu devas prirespondi pri siaj ~oj); ĉiu eraro estas ~o Z (pro eraro ne praviĝas la faro); per mia ~o ĉio okazis Z; la ∼o estas mia Z; ĝi ne estis mia ∼o Z; pardoni al malamiko lian ~on Z; meti, ĵeti la ~on sur iun B; sendemanda ekprotesto estas ofte ∼atesto Z ; pagas ~ulo Z; verŝi sen~an sangon Z (Kp